

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 4Csp/33/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3616204731
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Brinčíková
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2017:3616204731.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske sudkyňou JUDr. Boženou Brinčíkovou, v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, proti žalovanému C. T., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom G., Č. E. J., P. XXX/XX, o zaplatenie 126 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 98 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 14 € od 31.12.2013 do 28.01.2014, zo sumy 21 € od 29.01.2014 do 28.02.2014, zo sumy 28 € od 01.03.2014 do 28.03.2014, zo sumy 35 € od 29.03.2014 do 28.04.2014, zo sumy 42 € od 29.04.2014 do 28.05.2014, zo sumy 49 € od 29.05.2014 do 28.06.2014, zo sumy 56 € od 29.06.2014 do 28.07.2014, zo sumy 63 € od 29.07.2014 do 28.08.2014, zo sumy 70 € od 29.08.2014 do 28.09.2014, zo sumy 77 € od 29.09.2014 do 28.10.2014, zo sumy 84 € od 29.10.2014 do 28.11.2014, zo sumy 91 € od 29.11.2014 do 28.12.2014, zo sumy 98 € od 29.12.2014 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

III. Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 55,56 %.

IV. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding a.s. sa podanou žalobou domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 126 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 31.12.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril dňa 4.6.2013 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, za základe ktorej poskytol žalovanému celkovú sumu pôžičky 126 € na nákup spotrebného tovaru uvedeného v zmluve. Podľa zmluvy mal žalovaný splácať pôžičku v 18 mesačných splátkach po 7 €. Ku dňu vypracovania žaloby žalovaný neuhradil zo zmluvy nič. Vzhľadom k tomu, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t. j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, 7.12.2013 listom - predžalobná upomienka vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo. Žalovaný dlžné splátky neuhradil.

2. Súd uznesením z 2.6.2017, č. k. 4Csp/33/2016-31 pripustil zmenu na strane žalobcu tak, že z konania vystúpil pôvodný žalobca Consumer Finance Holding a.s. a na jeho miesto vstúpil do konania ako žalobca Intrum Justitia Slovakia, s.r.o.. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 8.7.2017.

3. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

4. V prejednávanej veci súd vyhlásil rozsudok bez nariadenia pojednávania, pretože bolo možné vo veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, keďže ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné (žalovaný vo vyjadrení k žalobe nepoprel skutkové tvrdenia žalobcu) a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 € (§ 297 písm. b/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok /ďalej len „CSP“/). Podľa § 219 ods. 3 CSP miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil súd dňa 7.8.2017 na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením obsahu spisu, najmä žaloby, zmluvy o pôžičke, všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“), predžalobnej upomienky zo 7.12.2013, prehľadu splátok a úhrad a zistil, že právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding a.s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 4.6.2013 zmluvu o pôžičke č. 20441853, na základe ktorej bola žalovanému na kúpu spotrebného tovaru poskytnutá pôžička v celkovej sume 126 €. Akontácia bola v sume 2 €. Požičanú sumu sa zaviazal žalovaný splatiť v 18 mesačných splátkach po 7 €. Spolu s akontáciou mal zaplatiť sumu 128 €. Zmluvné strany si dohodli splatnosť splátky k 28. dňu v príslušnom mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po uzatvorení zmluvy. Zmluva bola dohodnutá ako bezúročná, RPMN bola 0%, priemerná RPMN v čase uzavretia zmluvy bola 48,52 %.

6. Z predžalobnej upomienky zo 7.12.2013 vyplýva, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného k úhrade celej pôžičky jednorazovo do 3 dní od doručenia upomienky, a to v sume 126 € z dôvodu, že žalovaný pôžičku riadne a včas nesplácal.

7. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný si neplnil svoje zmluvné povinnosti riadne a včas, keď uhradil 4.6.2013 len akontáciu vo výške 2 €.

8. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

9. Podľa § 2 písm. a/, písm. b/ a písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

10. Podľa § 52 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

12. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

13. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

14. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

15. Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z. z.“) v znení účinnom od 1. 5. 2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

16. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

17. Podľa § 517 ods. 1 prvej vety, ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

18. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 1. 2013 (ďalej len „nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.“) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

19. Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že žaloba je podaná dôvodne, ale nie v celom rozsahu. Súd mal za preukázané, že 4.6.2013 došlo medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným k uzavretiu zmluvy o pôžičke podľa § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka (o zmluvu o úver podľa Obchodného zákonníka nejde tak z dôvodu, že samotná zmluva je označená ako zmluva o pôžičke, ale aj preto, že jej predmetom bolo priame poskytnutie peňazí žalovanému na okamžitú kúpu spotrebného tovaru, nie záväzok veriteľa poskytnúť mu peňažné prostriedky na jeho požiadanie). Zároveň súd vyhodnotil predmetnú zmluvu ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere upravenú v zákone o spotrebiteľských úveroch, ktorý je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku v pomere špeciality. Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere napĺňa znaky aj zmluvy o pôžičke (čo je aj daný prípad) podľa Občianskeho zákonníka, je potrebné použiť Občiansky zákonník ako všeobecný predpis voči zákonu o spotrebiteľských úveroch. Právna úprava spotrebiteľského úveru obsiahnutá v zákone o spotrebiteľských úveroch a právna úprava zmluvy o pôžičke podľa Občianskeho zákonníka sa navzájom nevylučujú. Predmetná zmluva má taktiež charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 Občianskeho zákonníka, keďže žalobca zmluvu uzatváral v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný je v nej identifikovaný ako fyzická osoba - nepodnikateľ menom a priezviskom, bydliskom a rodným číslom. Zo zmluvy nevyplýva a žalobca v konaní ani netvrdil opak.

20. Vykonaným dokazovaním mal súd tiež za preukázané, že žalovaný mal zaplatiť žalobcovi celkovú sumu pôžičky 126 € a akontáciu v sume 2 €. Žalovaný však uhradil 4.6.2013 len akontáciu vo výške 2 €. Súd pri rozhodnutí nemohol akceptovať žalobcom vyhlásenú predčasnú splatnosť celého dlhu. Postup žalobcu, keď žiadal od žalovaného predžalobnou upomienkou zo 7.12.2013 okamžitú úhradu celej dlžnej sumy jednorazovo, súd nemohol považovať za postup v súlade s ustanoveniami zmluvy vrátane VOP a Občianskeho zákonníka. V zmysle § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky len vtedy, keď to bolo dohodnuté. Zo zmluvy ani z VOP však nevyplýva žiadne dojednanie oprávňujúce žalobcu vyhlásiť predčasnú splatnosť celého dlhu a žiadať o zaplatenie celej dlžnej sumy jednorazovo. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť mal súd za to, že k predčasnej splatnosti celého dlhu tak, ako to tvrdil

žalobca, nedošlo. Aj keby bola medzi sporovými stranami táto možnosť dohodnutá, listina predložená žalobcom - predžalobná upomienka nie je výzvou podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Z tohto zákonného ustanovenia vyplýva, že predtým ako dodávateľ vyhlási predčasnú splatnosť celého dlhu, musí upozorniť spotrebiteľa na právo žiadať zaplatenie všetkých splátok jednorazovo v prípade, ak spotrebiteľ v lehote 15 dní od doručenia tejto kvalifikovanej výzvy neuhradí svoj súčasný dlh. Až po uplynutí tejto 15 dňovej lehoty môže dodávateľ vyhlásiť predčasnú splatnosť celého dlhu a žiadať o jeho zaplatenie. Z predžalobnej upomienky právneho predchodcu žalobcu zo 7.12.2013 však jednoznačne vyplýva, že tento vyhlásil predčasnú splatnosť celého dlhu bez zaslania kvalifikovanej výzvy a iba oznámil žalovanému už existujúci stav, t. j. že už k vyhláseniu predčasnej splatnosti došlo a vyzval ho na úhradu všetkých splátok jednorazovo. Iný listinný dôkaz preukazujúci zaslanie kvalifikovanej výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka žalovanému žalobca súdu nepredložil. Súd preto postup predchodcu žalobcu nepovažoval za postup v súlade s § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ.

21. Keďže žalobca nepreukázal, že pri vyhlásení predčasnej splatnosti celého dlhu postupoval v súlade so zákonom, so zmluvou vrátane VOP, súd pri rozhodnutí vychádzal z toho, že každá zo splátok predstavuje samostatný dlh, ktorý sa samostatne tiež premlčuje v trojročnej premlčacej dobe, na ktorú je súd povinný prihliadnuť ex offo (§ 5b zákona č. 250/2007 Z. z. v znení účinnom od 1. 5. 2014). V zmluve bolo určené, že každá splátka je splatná do 28. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci a prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy (t. j. 28.7.2013). Ak bola žaloba podaná na súde 16.11.2016, je zrejme, že premlčané sú všetky splátky splatné do tohto dátumu, t. j. splátky splatné 28.7.2013, 28.8.2013, 28.9.2013 a 28.10.2013, t. j. 4 splátky, ktoré pri výške splátky 7 € spolu predstavujú sumu 28 € (7 € x 4). Súd preto vyhovel žalobe žalobcu len v časti o zaplatenie sumy 98 € (126 € - 28 €) a v časti o zaplatenie sumy 28 € z dôvodu premlčania časti jeho nároku jeho žalobu zamietol.

22. Žalovaný sa neuhradením každej zo splátok dlhu riadne a včas dostal s každou splátkou do omeškania, žalobcovi by preto patrilo právo na úrok z omeškania vždy odo dňa nasledujúceho po splatnosti tej - ktorej nepremičanej splátky, počnúc dňom 28.11.2013 (5. splátka) a končiac 28.12.2014 (18. splátka). Nakoľko však ide o sporové konanie a súd nemôže žalobcovi priznať viac, než čoho sa sám domáha, súd mu v prípade piatej a šiestej splátky priznal úrok z omeškania až od 31.12.2013 v súlade so žalobným návrhom. V prípade 7. až 18. splátky súd priznal žalobcovi úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti tej - ktorej nepremičanej splátky. Výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platná k 28.11.2013 bola 0,25 %. Výška úroku z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. tak bola určená vo výške 5,25 % ročne. Súd preto priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške vo výške 5,25 % ročne zo sumy zo sumy 14 € od 31.12.2013 do 28.01.2014, zo sumy 21 € od 29.01.2014 do 28.02.2014, zo sumy 28 € od 01.03.2014 do 28.03.2014, zo sumy 35 € od 29.03.2014 do 28.04.2014, zo sumy 42 € od 29.04.2014 do 28.05.2014, zo sumy 49 € od 29.05.2014 do 28.06.2014, zo sumy 56 € od 29.06.2014 do 28.07.2014, zo sumy 63 € od 29.07.2014 do 28.08.2014, zo sumy 70 € od 29.08.2014 do 28.09.2014, zo sumy 77 € od 29.09.2014 do 28.10.2014, zo sumy 84 € od 29.10.2014 do 28.11.2014, zo sumy 91 € od 29.11.2014 do 28.12.2014, zo sumy 98 € od 29.12.2014 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti súd nárok na úrok z omeškania zamietol, keďže vychádzal zo skutočnosti, že nedošlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti celého dlhu, a teda nepriznal žalobcovi úrok z omeškania z celého zosplateného dlhu od 31.12.2013, ale len z každej nepremičanej a neuhradenej splátky odo dňa nasledujúceho po splatnosti tej - ktorej nepremičanej a neuhradenej splátky.

23. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Keďže žalobca mal v danej veci úspech len čiastočný, priznal mu súd nárok na náhradu trov konania zodpovedajúcu jeho úspechu vo veci. Súd vychádzal z toho, že žalovanú sumu predstavovala suma 126 € s príslušenstvom, z ktorej súd priznal žalobcovi sumu 98 € s príslušenstvom, čomu zodpovedá úspech žalobcu percentuálne vyjadrený vo výške 77,78 %. Vzhľadom k tomu, že žalobca mal v spore úspech len čiastočný, potom čistý úspech žalobcu predstavuje rozdiel medzi jeho úspechom vo veci (77,78 %) a neúspechom vo veci (22,22 %), a teda čistý úspech žalobcu predstavuje 55,56 % (= 77,78 % - 22,22 %) celkovo uplatňovaného nároku. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, v listinnej podobe v dvoch vyhotoveniach alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.